

Từ thời xa xưa lắm rồi, khi chuyện ước nguyện còn có hiệu nghiệm, một ông vua có mấy cô con gái, cô nào cũng xinh đẹp cả. Nhưng cô út xinh đẹp lộng lẫy đến nỗi mặt trời tuy đã trông thấy nhiều cảnh đẹp mà vẫn phải ngạc nhiên mỗi khi chiếu vào mặt nàng.

Sát bên cung điện nhà vua là khu rừng lớn rậm rạp âm u. Bên gốc cây thùy dương cổ thụ của khu rừng có một cái giếng. Vào những hôm trời oi bức, công chúa thường vào rừng, ngồi chơi bên bờ giếng nước trong mát. Để cho đỡ buồn tẻ, công chúa thường lấy một quả cầu vàng tung lên để bắt chơi. Đó là đồ chơi mà nàng quý nhất.

Một hôm, quả cầu vàng tung lên lại không rơi vào tay nàng mà rơi trượt xuống đất rồi lăn thẳng xuống giếng nước. Công chúa nhìn theo, nhưng quả cầu đã biến mất. Giếng sâu đến nỗi không ai nhìn thấy đáy. Lúc ấy công chúa liền òa lên khóc. Nàng khóc mỗi lúc một to, khóc mãi không nguôi. Trong khi nàng đang than khóc như vậy, bỗng có người nào đó nói:

- Công chúa ơi, có chuyện chi mà nàng kêu khóc đến nỗi đá nghe cũng phải động lòng thương?

Nàng nhìn quanh xem tiếng nói vang từ đâu tới, chợt thấy một con Ếch nhô chiếc đầu to tướng và xấu xí lên khỏi mặt nước. Nàng bảo:

- Chà, tưởng ai! Hóa ra là cái giống vẩn bì bõm dưới nước lâu nay! Tôi khóc nhớ quả cầu vàng của tôi, nó rơi xuống giếng mất rồi.

Ếch an ủi:

- Công chúa cứ yên tâm, đừng khóc nữa. Chắc chắn tôi sẽ có cách giúp công chúa. Nhưng nếu tôi lấy được quả cầu ấy lên cho công chúa thì công chúa mất gì cho tôi nào?

Nàng nói:

- Chú Ếch thân mến, tùy chú, chú muốn lấy gì của tôi thì lấy: quần áo, châu báu, cả đến mũ miện bằng vàng tôi đang đội đấy cũng được.

Ếch đáp:

- Quần áo, châu báu của công chúa, cả chiếc mũ miện bằng vàng công chúa đội tôi cũng chẳng thích. Nhưng nếu công chúa thương yêu tôi, cho tôi làm bạn tri âm, bạn lúc vui chơi, được ngồi cạnh công chúa bên chiếc bàn xinh xinh của nàng, cùng ăn chung với công chúa ở chiếc đĩa xinh xinh bằng vàng của nàng, cùng uống chung với công chúa ở trong chiếc cốc xinh xinh của nàng, được ngủ trong chiếc giường xinh xinh của công chúa. Nếu công chúa hứa với tôi như vậy thì tôi sẽ lặn xuống tìm bằng được quả cầu vàng lên cho công chúa.

Công chúa nói:

- Ừ, được, ta hứa vớiẾch, ta sẽ làm tất cả những điềuẾch muốn, miễnẾch lấy lại được cho ta quả cầu vàng.

Hứa như vậy nhưng trong thâm tâm nàng nghĩ là conẾch ngớ ngẩn kia ăn nói thật vớ vẩn. HạngẾch ngồi đáy giếng thì nhau với đồng loại kêu ồm ộp suốt ngày thì làm bạn tri âm với người thế nào được.

Ếch thấy nàng bằng lòng bèn ngụp đầu lặn xuống dưới đáy giếng. Chỉ một lát sau nó đã ngoi lên, mồm ngoạm quả cầu ném lên cỏ. Thấy lại đồ chơi đẹp đẽ của mình, công chúa rất mừng. Nàng cúi xuống nhặt lên, rồi chạy ngay đi.Ếch gọi với theo:

- Đợi tôi với, đợi tôi với! Nàng hãy đem tôi đi cùng, tôi làm sao mà chạy nhanh như nàng được?

Ếch cố lấy hết sức để gân cổ lên kêu ồm ộp gọi với theo cũng vô ích! Công chúa vội vã chạy về nhà nên chẳng nghe thấy gì cả. Chỉ một lát sau là nàng quên hẳn conẾch tội nghiệp kia.Ếch ta đành nhảy xuống giếng của mình.

Hôm sau vua, công chúa cùng quần thần đang ngồi bên bàn ăn, công chúa đang ăn trên chiếc đĩa xinh xinh của mình thì nghe thấy có tiếng nhảy lạch bạch, lạch bạch ở những bậc thang bằng cẩm thạch. Lên tới nơi,Ếch gõ cửa gọi:

- Công chúa, công chúa trẻ đẹp nhất ời, mở cửa cho tôi vào!

Nàng chạy nhanh ra, định xem ai gọi cửa. Mở cửa ra, nàng thấyẾch đang ngồi. Nàng vội đóng sầm sừa, trở lại ngồi bên bàn ăn, lòng đầy hồi hộp lo sợ.

Thoáng nhìn, vua biết ngay trống ngực công chúa đang đánh liên hồi. Vua hỏi:

- Con cưng của ta, có điều gì làm con sợ hãi thế? Phải chăng có một người khổng lồ đứng ngay trước cửa định bắt con đi?

Nàng đáp:

- Thừa cha không ạ. Đó không phải là người khổng lồ mà là một conẾch ghê tởm!

-Ếch muốn gì ở con?

- Trời, cha yêu dấu! Hôm qua, khi con ngồi chơi bên bờ giếng thì quả cầu vàng của con rơi xuống giếng nước. Vì con khóc lóc mãi nênẾch lặn xuống mò quả cầu lên cho con. Nhưng cũng vìẾch đòi con phải hứa hẹn với nó, con có hứa với nó rằng nó sẽ là bạn tri âm của con, nhưng lúc ấy con nghĩ chắc nó chẳng bao giờ nhảy nổi lên cạn được. Hiện giờ nó đã ở ngoài cửa và muốn vào với con.

Đúng lúc ấy có tiếng gõ cửa lần hai và có tiếng gọi:

Công chúa trẻ nhất ơi,
Mở cửa cho tôi vào!
Nàng chẳng nhớ hay sao,
Bao điều nàng hứa hẹn,
Bên bờ giếng mát trong?
Công chúa trẻ nhất ơi,
Mở cửa cho tôi vào!

Lúc đó, vua nói:

- Con đã hứa thì phải giữ lời hứa chứ. Con cứ ra mở cửa mờiẾch vào.
Công chúa ra mở cửa,Ếch liền nhảy theo nàng sát gót tới bên ghế nàng
ngồi.Ếch nói với nàng:

- Nàng hãy nhắc tôi lên chỗ nàng ngồi!

Công chúa choáng váng, lưỡng lự mãi, sau vua phải ra lệnh cho nàng
làm. Nhưng vừa mới lên ghế,Ếch lại đòi lên bàn. Ngồi trên bàn rồi,Ếch
nói:

- Nào, nàng đẩy chiếc đĩa vàng xinh xinh của nàng lại gần tôi để chúng
ta cùng ăn.

Công chúa đành phải làm theo, nhưng ai cũng thấy rõ ràng là miễn
cưỡng.Ếch ăn ngon lành, nhưng công chúa ăn miếng nào vào cũng
như muốn tắc lại ở cổ.

- Tôi ăn no nê rồi, giờ thấy người đâm ra mệt mỏi. Khênh tôi vào buồng
nhỏ xinh của nàng, rũ giường trải lụa cho ngay ngắn để chúng ta cùng
lên giường ngủ.

Công chúa òa lên khóc, sợ conẾch da lạnh nhớp nháp mà nàng không
dám sờ đến. Thế mà nó lại sẽ ngủ trên chiếc giường xinh đẹp, sạch sẽ
của nàng. Công chúa làm vua nổi nóng. Người nói:

- Ai đã giúp con trong cơn hoạn nạn thì sau đó con không được phép
khinh thường họ.

Lúc đó, công chúa lấy hai ngón tay nhắcẾch lên, đặt vào một xó nhà.
Khi nàng lên giường nằm,Ếch nhảy tới bảo:

- Tôi mệt. Tôi muốn được ngủ trên giường êm như nàng. Nàng hãy
đưa tôi lên, nếu không tôi mách vua cha.

Công chúa tức lắm, nhắcẾch lên rồi lấy hết sức némẾch vào giường,
lòng nghĩ thầm:

- Giờ thì mày yên thân nhé, đồẾch ghê tởm!

Nhưng khi nó rơi xuống thì không phảiẾch nữa mà hóa thành một vị
hoàng tử có đôi mắt xinh đẹp và dễ thương. Theo ý muốn của vua cha,
chàng thành người bạn tri âm và người chồng yêu dấu của nàng. Lúc